

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5279/2019
04.06.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиле АА, са пребивалиштем у САД, коју заступа Станоје Пантелић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., кога заступа Светлана Голубовић, адвокат из ..., ради вршења родитељског права по тужби и противтужби, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 408/19 од 18.09.2019. године, у седници већа одржаној дана 04.06.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 408/19 од 18.09.2019. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка, у износу од 22.500,00 динара.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П2 број 1174/2017 од 28.03.2019. године, ставом првим изреке, заједничко дете странака, мал. ВВ, рођена ...2008. године, поверена је на самостално вршење родитељског права мајци. Ставом другим изреке, уређен је начин одржавања личних односа туженог са мал. дететом странака, тако што ће отац дете виђати на адреси мајке у САД, у њеном присуству у трајању од по два сата од 18,00 до 20,00 часова по америчком времену, у оним терминима када тужени буде боравио у САД. Ставом трећим изреке, уређен је начин одржавања личних односа између туженог и његовог мал. детета, тако што је обавезана тужилца да туженом омогући комуникацију са дететом путем "skyp"-а (кориснички налог туженог ББ, три пута недељно, понедељком, средом и петком у периоду од 19,30 до 20,00 часова по америчком времену. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да доприноси издржавању мал. детета странака са месечним износом од 20.000,00 динара, почев од 11.05.2015. године, као дана подношења тужбе па убудуће док за то постоје законски услови, сваког 01.-ог до 05.-ог у месецу за текући месец. Ставом шестим изреке, преиначен је и противтужбени захтев којим је тужени тражио да се мал. дете странака повери њему на самостално вршење родитељског права, а да се тужилца обавезе да доприноси њеном издржавању са месечним износом од 5.000,00 динара, је одбијен.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж2 408/2019 од 18.09.2019. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права. Трошкове ревизијског поступка је тражио и определио по врсти и висини.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у оквиру овлашћења из члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11... 55/14) и утврдио да ревизија није основана.

У спроведеном првостепеном поступку није почињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Супротно наводима ревизије, према одредбама члана 66. став 1. и 67. став 2. Закона о решавању сукоба закона са прописима других земаља, како тужила и мал. дете имају држављанство Републике Србије за суђење у овом спору надлежан је суд Републике Србије.

Нису основани ни наводи о учињеној битној повреди одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП, у другостепеном поступку, јер је другостепени суд оценио све жалбене разлоге и за своју одлуку је дао потпуне и јасне разлоге које прихвата и овај суд.

Према чињеничном стању утврђеном у првостепеном поступку, који је претходио доношењу правноснажне пресуде, која се ревизијом побија, мал. дете странака ВВ рођена је ...2008. године из емотивне везе странака која је трајала од 2007. године до јануара 2008. године. Тужени је живео у ..., а тужила у По прекиду емотивне везе странке нису биле у контакту. Тужила није обавестила туженог да је остала у другом стању и да је 20.09.2008. године родила мал. ВВ. По рођењу детета тужила није пријавила име оца детета матичару ради уписа те чињенице у матичну књигу рођених. Странке су поново ступиле у контакт октобра месеца 2008. године, којом приликом је тужени дошао код тужиле у посету у Том приликом тужила му је показала колевку са дететом и саопштила да је мал. ВВ његово дете. По сазнању да имају заједничко дете тужени је предложио тужили да отпочну заједнички живот у ..., на шта је тужила пристала. Међутим, заједница живота је трајала само три дана, након чега се тужила са мал. дететом вратила у Тужени је у току 2009. године урадио ДНК тест који је потврдио његово очинство, након чега је од тужиле тражио да заједно оду код матичара и да се у матичну књигу рођених упише да је отац детета, чему се тужила успротивила. У току 2010. године тужила је без мал. детета боравила у САД, да би 2011. године са мал. дететом странака прешла да живи у САД, где и сада живе. Тужила и мал. дете имају двојно држављанство, САД и Републике Србије. Тужени је 2014.године поднео тужбу за утврђење очинства у предмету Вишег суда у Новом Саду П 35/14 и пресудом од 09.04.2015. године утврђено је да је биолошки отац мал. детета и наложен је упис његовог очинства у матичну књигу рођених за матично подручје Овом пресудом није одлучено о вршењу родитељског права. Дана 11.05.2015. године

тужиља је покренула ову парницу и решењем П2 775/15 од 06.07.2015. године одређена је привремена мера којом је туженом омогућено да у периоду од 01.09.2015. године у трајању од две недеље у присуству мајке оствари лични контакт са мал. дететом у пребивалишту мал. детета. Тужени је 03.08.2015. године пред судом у ... покренуо поступак признања и извршења решења о привременој мери, с обзиром да тужилца није била спремна да добровољно омогући контакт туженог и мал. детета странака. С обзиром да је тужилца надлежном суду поднела захтев за одбијање регистрације стране одлуке, истичући између осталог чињенице да отац од рођења са дететом нема никакав однос, да га је видео само неколико пута и да дете не зна ко је он, тужени није отпутовао у САД ради виђања детета, нити од тада има са дететом било какву комуникацију. Тужени је по професији ..., запослен је у ..., са просечном зарадом од 63.579,00 динара месечно. Нема непокретности у својини, нити друге законске обавезе издржавања, нарушеног је здравственог стања, јер је током 2015. године имао инфаркт ... и сада пије лекове за повишени крвни притисак. Поседује одговарајуће стамбене услове и општу подобност за старање о мал. детету. Тужилца од 2011. године са мал. дететом живи у ... у САД, где ради у ... и где мал. ВВ похађа основну школу.

На потпуно и правилно утврђено чињенично стање, нижестепени судови су правилно применили материјално право, одредбе члана 61. став 1. и 2., 77, 154. став 1., у вези са чланом 266, 272. став 2. и 273. став 1. Породичног закона, када су донели одлуке као у изреци нижестепених пресуда.

Супротно наводима ревизије мал. дете странака живи у заједничком домаћинству са мајком од рођења, а отац је видеља свега три пута у животу и са њим нема успостављен породични однос. Оба родитеља су подобна за вршење родитељског права, али се интерес туженог да самостално врши родитељско право не може претпоставити интересу мал. детета, јер оно отац и не познаје, па би било супротно његовом најбољем интересу да се из средине на коју се у потпуности навикло, пресели у другу, нову средину.

Супротно ревизијским наводима поступак вршења родитељског права спроведен је у околностима у којима је то било могуће, а изостанак примене члана 65. и 270. Породичног закона нису утицали на законитост поступка.

Модел одржавања личних односа отаца са дететом одређен је у складу са могућностима детета и омогућиће да се тај однос постепено преуспостави како би и тужени учествовао у вршењу родитељског права.

Тужени нема других законских обавеза издржавања сем мал. детета, па досуђени износ издржавања не угрожава његову егзистенцију, а омогућава задовољење основних животних потреба мал. детета.

Остала средства за издржавање обезбедиће мајка, која је то и до сада чинила, а који се у висину издржавања урачунавају и свакодневна брига и старање о мал. детету.

Ни осталим ревизијским наводима не оспорава се правилност примене материјалног права, јер по оцени ревизијског суда у конкретном случају нема места примени члана 81. и 82. Породичног закона, јер тужени није доказао да због психичких проблема тужилца злоупотребљава права и садржине родитељског права, односно грубо занемарује дужности из садржине родитељског права.

На основу изложеног, како се ни осталим наводима ревизије правилност побијане пресуде не доводи у сумњу, Врховни касациони суд је одбио као неосновану ревизију, као у изреци ове пресуде.

Одлука о трошковима ревизијског поступка донета је применом члана 165. став 2., у вези са чланом 154. став 1. према постигнутом успеху туженог у ревизијском поступку.

**Председник већа – судија
Весна Поповић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**